

gælde ved vurderinger, der foretoges af arealer, frasolgt sådanne ejendomme.

Baggrunden for ændringen var, at omvurderingerne efter § 2, stk. 2, nr. 12 af de landbrugsejendomme i yderzonerne, der var solgt til en særlig høj pris, ellers ville være virkningsløse, hvis kun ejendomsværdien og ikke også grundværdien blev ansat efter den konstaterede virkelige handelsværdi, jfr. dog nærmere om dette spørgsmål nedenfor under II angående vurderingen af landbrugsjord i yderzonerne.

15. Ved lov nr. 133 af 1. maj 1964 om udskydelse af 13. alm. vurdering m. v. er den 13. alm. vurdering blevet udskudt til 1. september 1965 (§ 1), således at der pr. 1. september 1964 kun finder årsomvurdering sted (§ 2), og loven har forlænget den under 14 nævnte særregel om yderzonevurdering til det nye tidspunkt for den alm. vurdering (§ 5). Endelig indeholder loven bestemmelser (§§ 3 og 4), hvorefter vurderingerne på årsomvurderingsfortegnelserne pr. 1. september 1963 og pr. 1. september 1964 i meget vidt omfang ikke vil være at lægge til grund for beregningen af grundskatterne.

Reglerne herom går nærmere ud på, at omvurderingerne efter statsejendomsskatteovens § 2, stk. 2, nr. 1, 6, 7, 8, 10, 11 og 12 og omvurderinger efter statsejendomsskatteovens § 4 af selvstændigt vurderede ejendomme, d. v. s. alle omvurderinger af såkaldt „hele ejendomme“ ikke skal lægges til grund, hvor det ville føre til forøget afgiftsgrundlag for grundskyld eller grundstigningsskyld. Skatterne skal altså i så fald fortsat svares på det tidligere grundlag. Det samme skal derhos gælde for vurderinger af „restejeendomme“ efter § 2, stk. 2, nr. 2, 3, 4 og 5 og eventuelle „restejeendomme“ efter § 4-og § 8, stk. 3-vurderinger, dog at det ydermere med hensyn til restejeendommene — for så vidt det drejer sig om vurderinger på årsomvurderingsfortegnelsen pr. 1. september 1964 — er fastsat med hensyn til grundstigningsskylden, at denne kun skal svares af en i overensstemmelse med grundbeløbsfordelingen forholdsmæssig svarende del af moderejendommens afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering. For vurderingerne af såkaldte „nye ejendomme“, d. v. s. vurderingerne

efter statsejendomsskatteovens § 2, stk. 2, nr. 9 (hvilket navnlig vil sige vurderingerne efter udstykning og tinglyst salg af ikke tidligere selvstændigt vurderede arealer) og de fleste tilfælde af § 4-vurderinger (og endelige § 8, stk. 3-vurderinger) af ikke tidligere selvstændigt vurderede arealer, fastsætter loven derimod ingen begrænsninger for beregningen af grundskylden og — hvor det drejer sig om vurderinger på fortegnelsen pr. 1. september 1963 — heller ikke for grundstigningsskylden. Vurderingerne lægges altså her til grund på sædvanlig vis. For de „nye ejendomme“ på fortegnelsen pr. 1. september 1964 skal derimod følges samme princip med hensyn til grundstigningsskylden som foran nævnt for „restejeendommene“. Endelig indeholder loven for tilfælde af „samvurderinger“ regler, der kombinerer de anførte principper for henholdsvis „hele ejendomme“, „restejeendomme“ og „nye ejendomme“. Detaillerne i ordningen er i øvrigt med hensyn til beregningen af grundskatterne for skatteåret 1964-65 nærmere fastsat i skattedepartementets cirkulære af 4. maj 1964.

I motiverne til lovforslaget om udskydelsen af 13. alm. vurdering er der om baggrunden herfor henvist til det arbejde, der foregår i forskellige udvalg, dels med hensyn til størrelsen af boligudgifterne for lejere og ejere af eget hus, dels med hensyn til byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, og dels endelig med hensyn til forenklingen af ejendomsbeskatningen. Der er endvidere henvist til, at der muligt på grundlag af dette udvalgsarbejde til sin tid må stilles forslag om ændringer i den kommunale ejendomsbeskatning. Det er fremdeles nævnt, at der påregnedes en stabilisering i priserne, således at et solidere vurderingsgrundlag ville foreligge, hvis vurderingen udsattes. Samtidig anførtes, at det var regeringens hensigt at give forenklingssudvalget direktiv om, at grundstigningsskylden skulle fikseres. Endelig anførtes det med hensyn til omvurderingerne i 1963 og 1964, at det i konsekvens af udskydelsen af den alm. vurdering og baggrunden derfor, foresloges, at disse i de fleste tilfælde ikke skulle have virkning for beregningen af grundskatterne. Lovforslagets herhenhørende bestemmelser var dog ikke så vidtgående som foran beskrevet